वै न आख्यास्यसि यतरा नौ ज्ञयतीति ॥ ६॥ सा ह सुपर्णी पपात । तद्ध तथै-
वास यथा कद्रूरुवाच तामागतामभ्युवाद त्वमजैषीरहाऽमिति त्वमिति होवाचै-
तद्याख्यानꣳ सौपर्णीकाद्रवमिति ॥ ७॥ ॥ शतम् ११०० ॥ ॥ सा ह कद्रूरुवाच ।
आत्मानं वै त्वजैषं दिव्यसौ सोमस्तं देवेभ्य आहर तेन देवेभ्य आत्मानं नि-
ष्क्रीणीष्वेति तथेति सा छन्दाꣳसि ससृजे सा गायत्री दिवः सोममाहरत् ॥ ८॥
हिरण्मय्योर्ह कुश्योरन्तरवहित आस । ते ह स्म ज्ञुरपवी निमेषं-निमेषमभिसं-
धत्तो दीक्षातपसौ हैव तेऽआसतुस्तमेते गन्धर्वाः सोमरक्षा ज्ञुगुपुरिमे धिष्ण्या इ-
मा होत्राः ॥ ९॥ तयोरन्यतरां कुशीमाचिच्छेद । तां देवेभ्यः प्रददौ सा दीक्षा त-
या देवा अदीक्षन्त ॥ १०॥ अथ द्वितीयां कुशीमाचिच्छेद । तां देवेभ्यः प्रददौ तत्त-
पस्तया देवास्तप उपायन्नुपसदस्तपो ह्युपसदः ॥ ११॥ खदिरेण ह सोममाचखा-
द । तस्मात्खदिरो यदेनेनाखिदत्तस्मात्खादिरो यूपो भवति खादिरꣳ स्फ्योऽङ्गावा-
कस्य हैनं गोपनायां ज्ञहारꣳ सोऽङ्गावाकोऽहीयत ॥ १२॥ तमिन्द्राग्नीऽअनुसमत-
नुताम् । प्रज्ञानां प्रज्ञात्यै तस्मादिन्द्राग्नोऽङ्गावाकः ॥ १३॥ तस्माद्दीक्षिता राज्ञानं
गोपायन्ति । नेन्नोऽपहरानिति तस्मात्तत्र सुगुप्तं चिकीर्षेद्यस्य ह गोपनायामप-
हरन्ति हीयते ह ॥ १४॥ तस्माद्ब्रह्मचारिणा आचार्यं गोपायन्ति । गृहान्पशून्नेन्नो
ऽपहरानिति तस्मात्तत्र सुगुप्तं चिकीर्षेद्यस्य ह गोपनायामपहरन्ति हीयते ह
तेनैतेन सुपर्णी देवेभ्य आत्मानं निरक्रीणीत तस्मादाहुः पुण्यलोक ईज्ञान इ-
ति ॥ १५॥ ऋणꣳ ह वै पुरुषो ज्ञायमान एव । मृत्योरात्मना ज्ञायते स यद्यज्ञति
यथैव तत्सुपर्णी देवेभ्य आत्मानं निरक्रीणीतैवमेवैष एतन्मृत्योरात्मानं निष्क्री-
णीते ॥ १६॥ तेन देवा अयज्ञन्त । तमेते गन्धर्वाः सोमरक्षा अन्वाज्ञग्मुस्तेऽन्वा-
गत्याब्रुवन्ननु नो यज्ञऽआभज्ञत मा नो यज्ञादन्तर्गातास्त्वेव नोऽपि यज्ञे भाग इति
॥ १७॥ ते होचुः । किं नस्ततः स्यादिति यथैवास्यामुत्र गोप्तारोऽभूमैवमेवास्या-